

enemy/opponent, Δημόκριτος 237 φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δ υ σ μ ε ν έ ο ς βλαβερόν θεωρεῖσα τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

δυσμενίη (συνών. ἔχθη, ἔχθος, ἀντίθ. εὖνοια, φιλίη, φιλοφροσύνη). Ἐχθρότητα, hostility, Δημόκριτος 191.24 καὶ οὐκ ὀλίγας κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσεται, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δ υ σ μ ε ν ί η ν. Πρβλ. φθόνος, ζῆλος.

δύσκλητος. Δυσβάστακτος, unbearable, Ἐμπεδοκλῆς 116 στυγέει δ ύ σ τ λ η τ ο ν Ἀνάγκην.

δύστροπος. Δύστροπος, ill-mannered/perverse, Δημόκριτος 100 ὅτω μὴ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὸν οἱ πειραθέντες φίλοι, δ ύ σ τ ρ ο π ο ς. Πρβλ. τρόπος, εὐτροπία, πολύτροπος.

δυστυχεῖν (συνών. ἀτυχεῖν, ἀντίθ. εὐτυχεῖν, εὐδαιμονεῖν). Δυστυχῶ, be unfortunate, Δημόκριτος 54 οἱ ἀξύνετοι δ υ σ τ υ χ έ ο ν τ ε ς σωφρονέουσι.

δυστυχής (συνών. δυσάνολβος, δυσδαίμων, δειλός, δείλαιος, ἀντίθ. εὐτυχής, μάκαρ). Δυστυχής, unfortunate, Δημόκριτος 286 δ υ σ τ υ χ ή ς δέ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμεόμενος. Πρβλ. δυσθυμεῖσθαι.

δυστυχία (ἀντίθ. εὐδαιμονία, εὐτυχία). Δυστυχία, misfortune, Δημόκριτος 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὖρεῖν εὖπορον, ἐν δὲ δ υ σ τ υ χ ί η πάντων ἀπορώτατον.

δύσφωνος (ἀντίθ. εὐφωνος). Κακόφωνος, cacophonous, Δημόκριτος 18 b (τίτλ.) Περί εὐφώνων καὶ δ υ σ φ ώ ν ω ν γραμμάτων.

δῶμα (τύπ. δῶ). Οἰκία/αἴθουσα, house/hall, Ξενοφάνης 1.12 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δ ῶ μ α τ α καὶ θαλίη 17 ἐστᾶσιν δ' ἐλάτης <βάκχοι> πυκινὸν περὶ δ ῶ μ α Παρμενίδης 1.9 Ἑλιάδες κοῦραι, προλιποῦσαι δ ῶ μ α τ α Νυκτὸς 1.25 ὃ κοῦρ' . . . ἰκάνων ἡμέτερον δ ῶ. Πρβλ. δόμοι.